

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Hyemalis Et Verna Ab Adventu Ad Pentecosten. - Insertis aliquot
Allocutionibus Academicis

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus XX. Dominica Passionis V. Quadrages. Veritas Exul. Thema. Si
veritatem vobis dico cur non creditis? Tulerunt ergo lapides ut jacerent in
eum. Jesus autem abscondit se. Ioan. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47077](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47077)

DISCURSUS XX.

Dominica Passionis V. Quadragesimæ.

Veritas Exul.

T H E M A.

Si veritatem vobis dico cur non creditis?

Tulerunt ergo lapides ut jacerent in eum. IESUS autem abscondit se.

Joan. 8.

S Y N O P S I S.

I. Veritatem dicturo periculum est ne dum alijs dicit, sibi non dicat, ut Demaratus Xerxis Consiliarius: sed veritas quæ abscondit se inquirenda est.

II. Ex contrario maxime elucet: ejus contrarium est mendacium natum patre diabolo, ut veritas DEO, quam tamen rari confectantur.

III. Si queratur in Aulis, fortè à nonnullis Principibus admittitur, sed à Consiliarijs in exilium agitur. Rhetorica aulica omnes figuras ad Ironiam & mendacium reducit.

IV. A tribunalibus ubi maxime deberet intervenire veritas repellitur, corruptelâ Judicum, acceptione personarum &c.

V. Maxime verò caudicorum trochleis, qui sæpe magis solliciti de crumena quam anima: quibus junguntur falsi testes.

VI. In foro licet clamitet sapientia veritatem, hæc prima est veritas, quod in foro nulla sit veritas, inter mercatores, canpones &c.

VII. In templis deberet esse Veritas, sed à Sacerdotibus sæpe absconditur, à laicis simulatione palliatur, qui labijs Deum honorant non corde.

VIII. In castris inter milites non invenitur Veritas, ubi fallaciæ artes sunt, & mendacia stratagemata.

IX. Nusquam ergo est in terris Veritas: nec habet locum nisi in

Hb 3

aère

aëre in crucē librata, Sibi non
nt esse solet nuda sed, velata.
X. Velata sanè quia coepit obrui
mendacijs & falsis testimonijs,
simulationibus, fictionibus Con-
siliariorum, Iudicum, Advo-
catorum, mercatorum, om-
nium Christiananorum.
XI. Utinam aliqui huc tristi ve-

lamini, non superinducerent
adhuc aliud velamen, & ex-
cusarent excusationes in pec-
catis. Utinam omnes veri-
tati etiam exuli prestaremus
homagium, & posita si-
mulatione, fūco, menda-
cio, loqueremur veritatem
cum proximo, &c.

Si Veritatem dico vobis cur non creditis?
Tulerunt ergo lapides ut jacerent in
eum. IESUS autem abscondit se.
Joan. 8.

I.

Erret me hodie veritatem dicturum
de VERITATE, apophtegma illud,
quod sapientissimus Seneca narra-
tioni de Veridico Xerxis, Persa-
rum Regis Consiliario Demarato
subtexuit: *Xerxes* (inquit Seneca)
Pudore quam damno miserior Demarato gratias
egit, quod solus sibi verum dixisset, & permisit pe-
tere quod vellet. Petijt ille, ut Sardis maximam A-
siae civitatem curru vectus intraret, relictam capiti-
tiaram gerens: id solis datum Regibus. Dignus fue-
rat premio antequam peteret. Tandem subjungit:
sed quam miserabilis gens, in qua nemo fuit qui
VERUM diceret Regi, nisi qui non dicebat sibi!
Sapienter egit Demaratus, cum Regem dehor-
tatus est ne bellum inferret Græciæ tot stipatus
myria.

Sen. de Be-
nes. lib. 6.
c. 31.

myriadibus, quas Græcia non posset capere. VERITATEM dixit: Tot ista gentium millia trecenti morabuntur. Tota illos Asia non movebit loco. Tantas minas belli & penè totius generis humani ruentis impetum paucissimi sustinebunt. Nam ita factum est. Sed desipuit in eo Demaratus cum sibi VERITATEM non dixit. Neque enim sapientiæ attribui potest, quod pro libera VERI professione Regium sibi honorem deferri petierit tam periculosum munus, tam vanâ mercede permutans: acciditque ei, quod Alexandro Macedoni, qui cum Jovis filius appellari vellet, rerum gestarum famam (ut ait Curtius) dum augere vult, tali appellatione corrumpit. Idem ne mihi fortè eveniat pertimesco; ne scilicet cum alijs VERITATEM dixerò, mihi met non dicam, immemor quod periculosum sit vellere publicos ævumores, & contra torrentem niti cassus plerumque sit labor. Verum nemo unus est, qui omnibus horis sapiat, & in suo quisque negotio hebetior est quam in alieno. Patiar hodie me mihi desipere, dum vobis sapiam. Nam si cum Christo estis; credetis: si contra Christum, ad vos spectabit thema assumptum: Si VERITATEM vobis dico, cur non creditis? Inquiram igitur VERITATEM, quæ abscondit se. Si non invenero, vos tamen vel exuli præstare homagium.

H. Comune Philosophorum axioma: Contraria juxta se posita magis elucescunt, disertius expressit Plutarchus inquit: Cum juxta se bona & mala collocantur, facilius meliorum & agnitio demonstratur & electio. VERITATI è diametro opponitur mendacium, ut luci tenebræ,

Curt. lib. 4.
de vit. Alex. n. 7.

Curt. lib.
7. n. 4.

Plut. P. 1.
Moral. lib
de Home.

tenebræ, virtuti vitium, æquitati Iniquitas, bonitati malitia, DEO Dæmon. VERITAS est DEI filia, mendacium dæmonis, atestante scriptura & ipsa increata VERITATE, quæ alloquens Judæos aiebat: *Vos ex patre diabolo estis &c. ille homicida erat ab initio, & in VERITATE non stetit &c. quia mendax est, & pater ejus.* nimirum mendacij, ut observant Chry-

Chrysof.
Theophyl.
Leont.
Ammon.
ap. Mal-
donat. S.
Aug. in
Joan.

sofotomus, Theophylactus, Leontius & alij. Unde D. Augustinus: *Quomodo DEUS Pater genuit filium veritatem, sic diabolus lapsus, genuit quasi filium mendacium.*

O quantum ergo intervallum est inter VERITATEM & mendacium, illa saluat, hoc perdit, illa filios DEI arguit, hoc filios dæmonis; & tamen quotusquisque in mundo est, qui VERITATEM sectetur? Regius Psaltes quasi paucos veraces in mundo existimaret, universim alloquitur humanum genus

Psal. 4. Filij hominum gravi corde, ut quid diligitis vanitatem & queritis mendacium: quasi innueret, Querite potius

Prov. 12. veritatem, quia si perennare desideratis: Labium VERITATIS firmum erit in perpetuum: Si in periculis fueritis VERITAS liberabit vos: Si adversarios sentietis: Omnia vincit VERITAS. Si justitiam amabitis, scitote, quia *gens justa est custodiens*

Joan. 8. VERITATEM: Quæramus ergo VERITATEM: Sed metuo ne sicuti hominem quærebat Diogenes, ita nos quæramus VERITATEM inter VERACES: nullus enim tam impudens mendaciorum assertor est, qui VERAX videri non velit; & si uno mendacio se fidem mereri non putat, alterum alteri superstruit, ut falsitati novâ falsitate fidem conciliet.

3. Esdr. 3. Isai. 26.

III. Eamus ad Aulas Principum *Magna est VERITAS & prævalet: inter potentes & magnos forte locum habebit. Et de ipsis quidem Principibus*

Esdr. 3. c. 3.

bus

bus vix dubitem, quin memores sint illius apud sapientem: *Non decet Principem labium mentiens.* Apud quos verbum simpliciter prolatum juramenti obtinet vicem, uti Theobaldum Comitem laudat S. Bernardus: *cui simpliciter dicere jurare est, & leve mendacium grave perjurium imputatur.* Cum enim Princeps causam non habeat cur subditos metuat, non habet causam cur illis mentiatur: uti unus ex 70. Interpretibus ajebat ad Ptolomæum Regem Ægypti. Atverò in aula non sunt soli Principes, qui loquantur, quin potius soli audiunt, quod plures loquuntur. Utinam semper audirent VERITATEM, etiam tunc cum sibi eam dici vel jubent vel desiderant. Ut ille apud Plautum qui ajebat: *Nolo te assentari mihi &c. Ego VERUM amo, VERUM volo dici mihi, mendacem odi.* Frequenter autem evenit, quod Fl. Vopiscus ex mente Diocletiani Imperatoris dicebat: *Ego à patre meo audi-vi: Diocletianum Principem jam privatam dixisse nihil esse difficilius, quam bene imperare. Colligunt se quatuor vel quinque, atque unum consilium ad decipiendum Imperatorem capiunt; dicunt quid probandum sit. Imperator qui domi clausus est VERA non novit, cogitur hoc tantum scire quod alij loquuntur: facit Iudices, quos fieri non oportet: amovet à Repub. quos debebat obtinere. Quid multa? ut Diocletianus ipse dicebat: Bonus, cautus, optimus venditur Imperator.* Hæc ille. VERITAS quocunque venit hospes est: ad domos privatas quarum limina nulli observant satellites, faciliorem habet ingressum: ad Principes non admittitur, nisi per ministros. Et si hos contingat à VERO discedere, falsum amplecti, privata curare, publica negligere,

Ii

fibi

Prov. 27.

S. Bern.
Ep. 39. ad
Theob.Aristæ lib.
de 70. In-
terpret.Plaut. in
Mastell.Fl. Vopisc.
in Aureliæ,
c. 43.

Jul. Capi-
tol. in vita
Gord. c. 25

sibi laborare, Principi adulari ; quid mirum si magnis obruatur calamitatibus patria. Quod agnoscens Gordianns juvenis Imperator socero suo Mithreo rescripsit : *Mi pater VERUM audias velim. Miser est Imperator apud quem VERA reticentur : qui cum ipse publicè ambulare non possit : necesse est ut audiat, & vel audita, vel à plurimis roborata confirmet.* Et hic quidem in eo felix censendus quod

Æt. Sylv.
Ep. 105.

VERUM audire desideraret, infelices illi, qui à VERITATE abhorrent, unde facilè pares suis votis consiliarios adipiscuntur. Nam ut ait Æneas Sylvius. *Omnes Principem facere amicum student, & non quæ sunt apta, sed quæ jucunda putant, in consilio dicunt : & nititur pro se quisque, ut carior sit, nec est qui libera proferat animi verba.* Quam raros inter hos

Ælian.
van. hist.
lib. 3.

Themistocles, qui sentiat, & liberè dicat ; *VERITATEM in summo bonorum simul & vitæ periculo profitendam esse ; & tum maximè cum multorum salus inde emineat.* Quam rarus in aulis Boëthius, qui Principis iras non curet. Dicebat nonnemo de

Caran. in
Boët D. 5.
q. 12.

nostris temporibus (utinam mentiendo citra culpam) quod lugendum est : *Rhetorica aulica omnes figuras troposque ad Ironiam & mendacium reducit. Qui simulat, dissimulat, mentitur, decipit, juxta aulicas Institutiones Rhetor optimus est.* In aulis proinde VERITATEM inquirere frustraneus censendus labor. At Christum, qui increata est VERITAS, hisce diebus in aula spectamus, deducitur ad Herodem, sed irridetur, & per ludibrium candidâ veste amicitur, quasi candor in aulis stultitia reputaretur. Atque ita ab Aulis VERITAS exul est.

IV. Accedamus tribunalia Iudicum, & inquiremus an illic fortè sit VERITAS. Et quidem illic deberet

deberet esse ejus proprius locus & habitatio, præcipiente Domino per Prophetam : *Conversus cogitavi in diebus istis ut benefaciam Domui Iuda & Ierusalem : nolite timere. Hæc sunt ergo verba quæ facietis. Loquimini VERITATEM unusquisque cum proximo suo. VERITATEM & iudicium pacis iudicate in portis vestris.* Sed heus tu Iudex, quomodo discernes VERUM à falso, qui manus tibi pateris ligari muneribus partis & actoris iniqui ? quomodo iustè iudicabis, qui personas intueris, & potentio rem quidem vereris, pauperem contemnis ? quomodo VERUM exercebis iudicium si præoccupato affectu sententiam pro amico fers priusquam partes audieris ? si assessorum vota in eam partem impellis, à qua sperandum vel metuendum esse existimas ? si memor injuriæ ab habente justam causam irrogatæ, occasionem arripies exercendæ vindictæ ? Quam verè dixit Oratorum Princeps : *Plura iudicant homines aut amore, aut cupiditate, aut iracundia, aut dolore, aut letitia, aut spe, aut timore, aut errore, aut aliqua perturbatione mentis, quam VERITATE, aut præscripto, aut juris norma.* Rara avis Iudex integer. Eum verò dicam integrum, qui & oculis careat, & manibus. Cæteri homines non dicuntur integri nisi hæc habeant : at verò Iudices non sunt integri, nisi his careant : oculis quidem ne personas respiciant, manibus verò ne munera suscipiant. Eam ob causam ut tradit Plutarchus apud Thebanos statuæ Iudicum sine manibus formabantur, & ante altaria Deorum locabantur, quo fortè etiam innuebant, injuriam passis asylum & refugium esse debere apud Iudices non minus quàm apud aras. Unde Archytas ajetbet apud Aristotelem *Iudicem & aram*

Iii 2,

idem

Zach. 8.
v. 16.Cic. 2 de
Orato.Plut. lib.
de Isid. &
Osir.Aristot. 3.
Rhet.

idem esse. Pariter enim ad utrumque confugiunt qui injuriâ afficiuntur. Alexander Macedo exigebat præterea in Iudice unam tantum singulis altercantium apertam aurem, causam rogatus subijciens: *Alteram integram servo reo.* O si tales, ubique forent Iudices, cæci, manci, & uniaures, quam facile apud illos VERITAS hospitaretur, & ferrentur legibus conformes sententiæ; nullus Q. Callidius exclamaret adversus corruptum Iudicem: *Idoneam mercedem pro meo capite pacisci debuisti.* Nullus Plinius assereret: *Ingeniosior est ad excogitandum simulatio VERITATIS.* Sed in omnibus tribunalibus audiretur una vox: *VERITAS manet & invalescit in æternum. Nec est apud eam accipere personam, neque differentias, sed quæ justa sunt, facit omnibus injustis & malignis. Et non est in judicio ejus iniquum, sed fortitudo &c. Benedictus DEUS VERITATIS.*

V. Jam verò quantumvis ipsos Iudices integros esse contingat, sæpenumero qui Iudicum aures implent partium Patroni, Advocati, Caussidici, procul recedunt à VERO, cum mille inventionibus & sophisticis argumentis leges torquent, statuta confingunt, malas consuetudines ceu bonas obdru-
dunt; ac modo protrahunt lites, modo emungunt partes, modo impellunt ad falsa testimonia, modo cogunt ad perjuriam, & neque pro cælo indispensando tantum laborant, quantum, ut iniquæ causæ pallium VERITATIS apparentis inducant, magis solliciti de crumena quam anima; de victoria, quam salute, quam sæpius una cum victoria perdunt, non tantum suam, sed & plurimum aliorum, ut de ipsis quasi solis verificari possit, quod Philosophus Vilenensis pronuntiavit: *Unus malus Medicus, unus malus*

Plut. in
Alex.

Brus lib. 3.
cap. 10.
Plin. in
Paneg.
Trajæ.

3. Esdræ 4.

malus Iudex, unus malus Consiliarius, plus quam decem pirate sunt. Cum tamen Iurisconsulti (ut inquit Chassanæus) id præcipuum studium sit, justum ab injusto, falsum à VERO discernere. Non omnes arguo : sunt etiam inter hos (uti in omni hominum genere) laude digni : solum dico quid aliquando & sæpè fiat vel fieri possit. Et habeo de hoc VERITATIS divinæ oraculum : *Mendacium operatus est stylus mendax scribarum.* Inquit Hieremias ; ad quæ verba D. Thomas : *Ostendit injustitiam, vel malè scripturas exponendo, vel iniquas leges condendo.* Quod roborat alio textu Isaïæ Prophetæ. *Væ qui condunt leges iniquas, & scribentes injustitiam scripserunt, ut opprimerent in judicio pauperes, & vim facerent causæ humilium populi mei, ut essent viduæ præda eorum, & pupillos diriperent.* Quos scribas & scribentes hi Prophetæ intelligant, ulteriori explanatione non eget, quod enim scribæ Iudæis, hæc nobis Causidici. Sed absolvamus etiam hos à reatu ; certè falsos testes, qui in judicijs sæpè interveniunt fateri oportet juratissimos esse VERITATIS hostes. Nam præterquam quod DEUM qui est increata VERITAS offendant, Iudicem VERITATIS defensore, & simul innocentem reum VERITATIS pupillum uno ictu falsi testimonij petunt, tribus unâ actione injurij. Unde agebat Isidorus : *Testis falsidicus tribus est personis obnoxius, primò DEO, quem pejerando contemnit ; consequenter Iudici, quem mentiendo fallit : postremò innocenti, quem falso testimonio lædit.* Atque ita VERITAS etiam à tribunalibus sæpenumerò cogitur exulare. Et si eam non proscribit Iudex, fugat Causidicus, persequitur falsus testis.

VI. Progrediamur ad forum, an illic fortè

Ii 3

repe-

Anonym.
Phil. Vili.
Chassan.
Cat. glo.
mund. p. 7.
conf. 34.

Jerem. 8.
D. Tho. in
Jerem.

Isaie, 10.

Isid. de
summ. bono
lib. 3.

Prov. 1. reperiatur VERITAS. De sapientia testatur Salomon: sapientia foris prædicat; in plateis dat vocem suam: in capite turbarum clamat, &c. quid clamitaret sapientia nisi VERITATEM? In plateis igitur invenitur VERITAS. Sed dum sapientia clamat VERITATEM, hæc sola VERITAS est, quod in foro nulla fit VERITAS, idcirco lamentatur: *Vsquequo parvuli diligitis infantiam, & stulti ea quæ sibi sunt noxia cupient. Quasi diceret cum Psalte: Vsquequo gravi corde, ut quid diligitis vanitatem & quæritis mendacium,* illud scilicet quod maximè nocet auctori: quia *mentita est iniquitas sibi.* Unde Anacharsis dicebat: *Forum esse locum multis hominum fraudibus, ac rapinis destinatum.* Ingredere si placet officinam Mercatoris, Propolæ, Oenopolæ, pharmacopolæ, &c. jurabunt muscedam esse piper Indicum, mulsum esse vinum Creticum, herbas quæ in domestico creverunt horto advectas esse ex Brasilia, ex Insulis fortunatis, ex ultima Thule: merces quæ per viginti annos corosæ sunt, heri esse advectas & nuper elaboratas: nummos plusculos expensos in vecturam, telonia, bajulos, jumenta &c. producent insuper mensuras signatas sed decurtatas, appendent stateras, sed diminutis ponderibus, jurando per conscientiam, per animam, per DEUM, devovendo se morti subitanæ, & mille diabolis si fallant: & nec unum verbum consentaneum proferant VERITATI. His minatur DEUS per Amos Prophetam. *Venit finis super populum meum Israël &c. Multi morientur, in omni loco proijcietur silentium.* Quid ita mi DEUS? quid tantoper peccavit Israël? *Audite hoc (inquit) qui conteritis pauperem* ^{et doctorem} *facitis eoenos terræ, dicente.*
Quar

Quando transibit mensis, & venundabimus merces: & sabbatum, aperiemus & frumentum, ut imminuamus mensuram, & augeamus siclum, & supponamus stateras dolosas, ut possideamus in argento egenos, & pauperes pro calceamentis, & quisquilias frumenti vendamus. Inter hos profectò VERITAS locum non habet, sed vanitas, de qua Psaltes Regius: *Vani filij hominum: mendaces filij hominum in stateris: ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.* Hoc est quod lamentatur Isaias: *Corruit in platea VERITAS.* Conculcata ab œnopolis, mercatoribus, mechanicis aliisque ejusmodi, qui lucris inhiant, fallendo, decipiendo, circumveniando &c. qui cum sæpè injustissimum pretium extorqueant, incidunt in illam censuram sapientis: *Potior est fur, quam assiduitas viri mendacis, perditionem autem ambo hereditabunt.*

Psal. 61.

Isai. 59.

Eccl. 26.

VII. Relinquamus forum, ingrediamur Ecclesiam. Ubi potius quam in loco sacro VERITATEM inveniemus? Conveniunt in Ecclesijs Sacerdotes, & laici, viri & mulieres, sènes & juvenes, omnis sexus ætatis & generis homines. Et sacerdotum quidem est loqui VERITATEM, aliorum audire. Sed vereor ut in utrisque deprehendamus magnum VERITATIS defectum. Quid enim si illud Propheticum illis conveniat: *Domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis. Speculatores ejus cœci omnes, nescierunt universi: canes muti non valentes latrare, videntes vana, dormientes, & amantes somnia.* Quæ cum sancto Gregorio passim interpretes verbi divini præconibus adoptant. Si enim advertunt publica adulteria, & tacent, sunt *Canes muti*: vident opprimi pauperes, & tacent,

Isai. 56.

S. Greg. in
c. 30. Job.

tacent,

tacent, sunt *canes muti*. Vident blasphemari nomen DEI, & tacent; sunt *canes muti*. Ipso silentio profitentur se inimicos VERITATIS. Nam ut loquitur

S. Anselm.
in Ep. S.
Pauli ad
Corinth.

S. Anselmus: *Qui VERITATEM occultat, & qui mendacium profert, uterque reus est: ille quia prodesse non vult, iste quia nocere desiderat.* Unde Isaias Pro-

Isai. 6.

pheta seipsum redarguens silentium suum reputat maximam prævaricationem: *Væ mihi quia tacui, quia vir pollutus labijs ego sum.* In quæ verba S. Hieronymus:

S. Hier. Ep
142. ad
Damas.

Quia, inquit, *Oziam in templum irruentem non corripuerat, nec juxta Eliæ exemplum libera voce impium designarat, labia habet immunda.* Quid adhæc illi,

S. Ambros.

qui non tantum tacent, ac VERITATEM dissimulant in Ecclesijs, sed operibus suis loquuntur mendacia? annon hi gravius delinquere censendi sunt? Digna consideratione est illa S. Ambrosij sententia:

Caute Fratres mendacium: quia omnes qui amant mendacium, filij sunt diaboli. Non solum in falsis verbis, sed & in simulatis operibus mendacium est. Mendacium namque est se Christianum dicere, & opera Christi non facere: mendacium est, Episcopum, sacerdotem, vel Clericum se profiteri, & contraria huic ordini operari. Heu

Isai. 29.
Matth. 15.

quantos igitur veritatis osiores inueniemus in ipsis Ecclesijs, de quibus etiam DEUS conqueritur apud Prophetam: *Populus hic labijs me honorat; cor autem eorum longè est à me.* Mentiri non est aliud quam contra mentem ire, mentitur qui aliud verbis profert, aliud corde & animo versat, corpore in templis præsens, cogitationibus per popinas & ganeas discurrens. Non est ergo etiam in templis VERITAS.

VIII. Vbi tandem inueniemus VERITATEM? ab aulis, à tribunalibus, à foris, à privatis domibus,

domibus, à templis exulat, proferamus pedem extra urbes ad castra. Milites sunt vindices VERITATIS, assertores iustitiæ, propugnatores æqui, qui certant, ut tribuant suum cuique: sunt viri fortes: *Vir bonus & fortis nunquam timet dicere saterique VERUM*, ait Æneas Sylvius. Sed idem Sylvius contra milites pronuntiat: *Florentinorum proverbium est, dum bella vigent, utendum esse mendaciis. Quid sunt aliud stratagemata, quam honesta mendacia? simulatur metus, & latet audacia; fingitur animositas & trepidant intus præcordia. Aucupes dum ludunt fallunt, nec nisi ludant fallunt, nil possunt sine cantu retia*, inquit nonnemo, sic milites nisi ad artes convertantur non circumveniunt hostem, non urbes expugnant, non consequuntur victorias. Taceo Milites Plautinos & Bombomachides, qui

*Æn Syl.
Epist. 86.*

Scrib. Polico. Christi.

De minimo magna & de parvo maxima fingunt, Uno halitu myriadês totas à se deletas, hostem prius fugatum quàm visum gloriosè se sesquipedalibus enarrant verbis, & cicatrices in fronte, naso, genis ostentant, quas fortè in cella Bacchi commilitonum canthari illisi fecerunt. Non ergo etiam in castris VERITAS.

IX. Sed inani labore consumimur, si VERITATEM in terra quærimus. Non est in terra VERITAS. Dicit quidem Psaltes: *VERITAS de terra orta est*, sed a terra in exilium depulsa. Ubi, Ubi es sancta VERITAS? *Audite verbum Domini filij Israël: quia iudicium Domino cum habitatoribus terra. Non enim est VERITAS, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra. Maledictum & mendacium, & homicidium, & furtum, & adulterium inundarunt, & sanguis sanguinem tetigit. Propter hoc lu-*

Osee. 4.

gehil terra, & infirmabitur omnis qui habitat in ea. Quin igitur revocamus quantocyus exulem VERITATEM? quin ei & exuli præstamus homagium? quin execramur dolum, falsitatem, mendacium? Ah nos infelices! illa VERITAS quæ de terra orta est, à Deo generata, hodie toto terrarum orbe proscripta locum non habet nisi in aëre, & ibi etiam non ut esse solet Nuda, sed obvelata. *Tulerunt lapides ut jacerent in eum. JESUS autem abscondit se.* Heu me quale spectaculum! VERITAS per falsa testimonia in Aulis Principum, in tribunalibus Prætorum & Sacerdotum, in consiliis Scribarum & Phariseorum ad mortem condemnata, ab omni hominum genere contempta, illusa, explosa, à militari cohorte ligata, velata, consputa, irrifa, extra urbem eijcitur, & ne in terra locum habeat, in aërem sublevata cruci affigitur. Ecce VERITATEM cujus primum elogium est, nudam esse, hæc nobis hodie pullo & obscuro amictu obvelata proponitur. *JESUS autem abscondit se.*

Rup. lib. 5.
c. 1.

X. Quæ causa hujus velamenti? Dicat Rupertus Abbas, quia Sabbatho ante hanc Dominicam coactum fuit Concilium Scribarum, & Phariseorum adversus JESUM, ideoque velari Cruces, & majorem mœstitiam conveniri officiis Ecclesiasticis. Sed cur lugeat & lugubri amiciatur velo meus JESUS qui *desiderio desideravit hoc Pascha.* Velentur altaria, velentur sanctorum imagines: lugeat Clerus & populus, maneat, Nuda VERITAS, quæ nunc vel maximè se cœpit exerere, & vel ab invitis extorquere assensum. Dicant alij causam horum velaminum esse, quod hoc tempore Christus apud Judæos non ambulaverit palam, sed juxta

Gavant.
Thes. p. 4.
tit. 7.

ta

ta Evangelium hodiernum *abscondit se* : Sed quomodo non ambulavit palam, si post octiduum velut triumphans ingressus est Hierosolymam cum accurrentium turbarum applausu? Ego potius illam suspicor causam esse cur hodie velentur obscuro velamine effigies Christi Crucifixi : quia cœpit VERITAS obrui mendaciis & falsis testimoniis : *Principes autem Sacerdotum & omne concilium, querebat falsum testimonium contra JESUM.* Velatur VERITAS, per falsa testimonia, per mendacia, per simulationes, quas exercet *omne Concilium.* Quodnam illud concilium? Vos vos in Aulis Principum & Magnatum improbi Consiliarij, qui VERITATEM palliatis & absconditis : vos vos Judices corrupti muneribus, depravati affectibus, spe aut metu in transversum acti, qui VERITATEM à tribunalibus excluditis, vel admissam falsis prætextibus obvelatis : vos vos avari caussidici, qui vestris sophisticis inventionibus, & adulteratis legum interpretationibus fucum facitis Judicibus, & VERITATEM tacetis : vos vos iniqui Mercatores & Mechanici, qui merces & nundinationes vestras mendaciis, falsitatibus, perjuriis, pretiosiores efficere satagitis, *mendaces filij hominum in stateris* appensam in statera Crucis VERITATEM palliatis : Vos vos Sacerdotes & animarum pastores, qui pro VERITATE, fumos & fucos auditoribus proponitis *canes muti non valentes latrare* : vos vos Christiani qui verbis profitemini vos nosse Deum factis autem negatis : Vos denique univèrsum genus humanum, quia *omnis homo mendax* : vos inquam hoc obscurum velum, hoc triste pallium texuistis, & Nudæ VERITATI ab omni terra in exilium actæ injecistis.

Matth. 2

XI. O JESU æterna VERITAS, infinita bonitas, ego quoque ego miser peccator, cui ex officio incumbit ad populum loqui VERITATEM, ad hoc funestum corporis tui velum cooperatus sum, & hoc ipso præsentis sermone cooperor. Conatus sum dicere VERITATEM, sed non dixi ut debui, nondum video signa emendationis in Auditoribus.

Maledictum est mendacium inunda verunt. Non est VERITAS in terra. Omnes nos deliquimus, omnes ad hoc triste peplum contulimus operas: & tamen reperietur forte aliquis ex hic præsentibus, qui putet me dixisse *in excessu mentis meæ: omnis homo mendax.* Talis profecto adhuc se ostendit inimicum VERITATIS. Nolite, nolite Christiani huic tristi velo VERITATIS æternæ superinducere aliud ad-

Psal. 115.

Psal. 140.

Psal. 84.

Ephes. 5.

huc velum *ad excusandas excusationes in peccatis.* Adeste potius, & unâ mecum ad obvelati Crucifixi pedes procumbite, petite veniam & misericordiam, quia dum VERITAS exul à terra libratur in aërem, pendet è Cruce *Misericordia est VERITAS abvia-
verunt sibi.* Paratus est nobis ignoscere, si agnoscamus delicta, paratus est misereri, si deponamus à cordibus nostris vela VERITATIS. Miserere O JESU, peccavimus, VERITATI vela induximus; procul deinceps umbræ, procul fuci, & velamenta: in simplicitate & synceritate deinceps erit sermo noster, uti tu docuisti, EST, est, Non, non. Sicut in die honestè ambulabimus, ut *Fructus lucis sit in omni bonitate est Justitia, est VERITATE.* Ecce omnes benedictis tuis pedibus advoluti statuimus, declinare mendacium, & omnem simulationem, *ut VERITATEM facientes in charitate crescamus;* & præstemus tibi æternæ VERITATI homagium
fide-

fidelitatis, sine dolo, sine furo; deponentes mendacium *Ephes. 4.*
loquemur **VERITATEM** unusquisque cum proximo
suo, quoniam fumus invicem membra. Ut te aliquando
revelata facie intueri mereamur, æternam **VERI-**
TATEM.

DISCURSUS XXI.

Dominica in Ramis Palmarum.

Homo-bestia.

THEMA.

Invenietis Asinam alligatam & pullum
cum ea; solvite & adducite mihi.

Matth. 21.

S Y N O P S I S.

I. Asinus & bestia peccator est
communi Patrum allegoria,
qui utinam dignus fieret glo-
rificare & portare Deum
in corpore suo, uti hodierna
Asina.

II. Justus est homo reduplicati-
vè, diciturque homo homo,
ad cujus completam definitio-
nem requiritur, ne sit homo
jumentum, ut sit timens Deum
& mandata ejus observans.

III. Duo quidem reperuntur in

homine, unum animale, alte-
rum spirituale, hoc ablato, re-
manet homo jumentum &
bestia prædita humanâ formâ.

IV. Hoc innuere voluit Deus
cum Adamo & Evæ post pec-
catum fecit tunicas pelliceas,
indices belluini animi.

V. Ita & Cainum ferijt male-
dictione sicut serpentem de-
ceptorem, quia eum imitatus
occidendo Abelem in belluam
degeneraverat.

Kk 3

VI. An.